

IRODALOM.

Kelemen Imre oklándi lelkész húsz úrvacsorai ágendát bocsátott közre az Unitárius Szószék július-decemberi számában. Amíg az ágendákat lapozgatjuk, az unitárius szakírók mostoha sorsa jut eszünkbe. A világért sem helytelenítjük, hogy szaklapjainkat időnként több dolgozattal keressük fel, sőt magunk is hirdetjük a fokozottabb támogatást, de arra gondolunk, hogyha nagyobb olvasó- és vevőtáborral rendelkeznék, a húsz ágenda negyvenre vagy hatvanra nőne s könyvalakban jelenne meg, mert szent a meggyőződésünk, hogy Kelemen Imrének még több dolgozata hever a fiókban. A dolgozatok így is egységes betekintést engednek az öntudatosan gondolkozó és őrtálló pásztor lelkébe, ki teljesen tisztában van a feladatával. Úrvacsorai ágendái nemesen egyszerűek és alkalomszerűek. S már ez magában véve sikert jelent. Tudja, hogy mit, mikor és kinek beszél. Hangja az örökhívó szó az úrasztalához, az élő vizek forrásához. Hittani szempontból talán nem annyira az úrasztalán, mint a jegyeken van a hangsúly, de ez a jelen esetben nem zavarja az ágendák szépségét. Mindenik dolgozatnak külön is megvan a maga értéke, de a sorozatban az őszi hálaadó ágendák a legsikerültebbek. A magam részéről ezeket helyeztem volna elől a sorozatban. A határról bevonuló istenáldás szinte kézzelfoghatóan nyilatkozik meg bennük, hogy azután imára boruljon az ember a Gondvtselfelő előtt. De a többiből is szétárad az örök hit és forró szeretet, csak olvasgatnunk kell a dolgozatokat, de inkább fennhangon olvassuk, mert Kelemen Imre írói hatása az élő szó erejében bontakozik ki a legszebben. (S. D.)

KÜLÖNFÉLÉK.

Egyházi Főtanácsunk. Történelmi jelentőségű Főtanácsi gyűlése volt Egyházunknak január hó 12-én. A gyűlésnek két tárgya volt, úgymint a IX. Egyházkör címen szerepelt Duna-Tisza menti Egyházkörnek a bécsi döntés folytán az anyaegyházhoz való visszacsatolása és a püspökválasztó Zsinat idejének és helyének kitűzése. A visszacsatolás ünnepi keretek között történt. *Dr. Kiss Elek* főjegyző, püspökhelyettes szeretettel köszöntötte a visszatérőket, mire *Józan Miklós* püspöki vikárius hasonló melegséggel válaszolt. Ezután a Főtanács a Duna-Tisza menti egyházköreiből választott élethossziglan 30 egyházi tanácsost, az Egyházkör által választandó törvényes képviselőkön kívül. Az új tanácsosokat *Simén Dániel* üdvözölte, mire *Dr. Veress Gábor* válaszolt. A püspökválasztó Zsinat idejéül április 27, helyéül Marosvásárhely tűzetest ki. A Főtanács előtti napon az Egyetemes Lelkészkör, az Unitárius Irodalmi Társaság és a Dávid Ferenc Egylet tartotta meg évi közgyűlését. Az ünnepi hangulatot az a tudat zavarta, hogy Egyházunknak mintegy harmada még mindig a határon túl maradt.

Felsőházi képviselőtünk. Folyóiratunk múlt évi utolsó számában (255 l.) megírtuk, hogy *Dr. Varga Béla* püspök és *Dr. Elekes Domokos* főgondnok lemondása folytán a magyar országgyűlés felsőházában Egyházunk egyelőre képviselő nélkül van. Most a felsőház tagjainak a háznagyhi hivatal által 1940. december hónapban összeállított „Név- és Lakásjegyzékéből“ örömmel és megnyugvással állapítjuk meg, hogy *Józan Miklós* atyánkfianak püspöki vikárius-ságról történt lemondása után is, a felsőházi tagsága érintetlen maradt.

Mikó Lőrinc. Ez a név mélyen be van írva Egyházunk történetébe. Két Mikó Lőrincünk volt. Az első a nagypapa, aki az osztrák abszolutizmusnak nyelvünket támadó, Egyházunkat és iskolánkat megsemmisítéssel fenyegető nehéz idejében állott a védelem tűzvonalában. Ez a Mikó Lőrinc szerkesztette azokat a mély